

ע"פ 8457/15 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון בירושלים

ע"פ 8457/15 - ה'
ע"פ 592/16

כבוד הרשמת ליאת בנמלך
מדינת ישראל

לפני:
המערערת:

נגד

פלוני

המשיב:

**בקשה לדחיית מועד דיון
ובקשה לשינוי סדר הגשת עיקרי הטיעון**

החלטה

1. בפניי בקשת המדינה לדחיית מועד דיון בעניינו של המשיב-המערער בע"פ 592/16, ולהפרדת הדיון בעניינו מן הדיון שייערך בעניינם של יתר המעורבים בפרשה, וכן בקשת המשיב להורות על שינוי סדר הגשת עיקרי הטיעון.

המדינה הצביעה על כך שהמשיב הגיש את נימוקי הערעור בערעור מטעמו ביום 15.11.2016 - כמעט עשרה חודשים לאחר המועד בו הוגש הערעור וכשבעה וחצי חודשים לאחר המועד שנקבע בהחלטה מיום 4.2.2016. לטענת המדינה נוכח היקף נימוקי הערעור ועיתוי הגשתם אין באפשרותה להיערך לדיון בעניינו של המשיב במועד הקבוע כעת. מכאן בקשתה לדחות את הערעורים ההדדיים בעניינו (מבלי לדחות את מועד הדיון בערעורים בעניינם של יתר המעורבים).

המשיב נתן הסכמתו לבקשה זו, אך לאחר ששקלתי בדבר איני מוצאת להיעתר למבוקש.
עמוד 1

התנהלותו של המשיב, אשר הגיש את עיקרי הטענות באיחור ניכר אכן מעוררת קושי של ממש ויש להצר עליה. עם זאת, דומני כי פיצול הערעורים יפגע באופן בלתי סביר ביעילות הדיונית, וגם טעמים ענייניים תומכים בדיון בכל הערעורים בצוותא חדא (ויצוין כי גם המדינה ביקשה במסגרת הודעת הערעור שהגישה בע"פ 633/16 כי הערעורים שהגישה יאוחדו וישמעו יחדיו). משכך לא נכון היה להפריד את הדיון בהם. כן לקחתי בחשבון את העובדה שנימוקי הערעור אותם הגיש המשיב בערעור מטעמו אווזים כחמישה עמודים וכי אלו הוגשו לבסוף כמעט חודש קודם למועד הדיון. עוד אציין כי נעשה מאמץ לדחות את הדיון בכל הערעורים דחיה קצרה, אך הסתבר כי אין אפשרות מעשית לכך נוכח העומס על יומן בית המשפט.

לפיכך הבקשה לדחיית מועד הדיון נדחית. בה בעת אדגיש כי להתנהלותו האמורה של המשיב ייתן משקל בבחינת בקשתו לעניין סדר הגשת עיקרי הטענות וכי בשל התנהלותו מצאתי ליתן ארכה להגשת עיקרי הטענות מטעם המדינה, כפי שיבואר להלן.

2. המשיב מצידו עותר לכך שנימוקי הערעור שהגיש בע"פ 592/16 ייחשבו כעיקרי טענות מטעמו באותו הליך, וכן עותר הוא לכך שיתאפשר לו להגיש עיקרי טענות נוספים בתגובה לעיקרי הטענות מטעם המדינה בע"פ 8457/15, בהדגישו כי יש להורות כי המדינה תגיש את עיקרי טענותיה קודם לאלו שלו. כמו כן, המדינה עותרת אף היא לכך שנימוקי ערעורה בע"פ 592/16 וכן בע"פ 633/16 ייחשבו כעיקרי טענות מטעמה בערעורים שהגישה, והיא מציינת כי אין כל מניעה שהמערער יגיש את עיקרי טענותיו במענה לנימוקיה אלו.

לענין סדר הגשת עיקרי הטענות אציין כי נוכח עיתוי הגשת נימוקי הערעור מטעם המשיב ועיתוי הגשת הבקשה אין כל מקום לקבוע הסדר דיוני חדש אשר יש בו לשנות את מועד הדיון או לקצר את פרק הזמן הנתון למדינה להגשת טענותיה. לגופם של דברים יובהר כי ההסדר הנוכחי נקבע באופן שבו כל אחד מן הצדדים יגיש כתב טענות מאוחד וממוקד מטעמו - כמערער וכמשיב - ובצדק ציינה המדינה כי נימוקיה פרושים בפני המשיב, שהרי אלו פורטו בנימוקי ערעורה בע"פ 8457/15. מכל מקום המדינה אינה מבקשת להוסיף על נימוקים אלו ואף עותרת לכך שהם ייחשבו כעיקרי טענות מטעמה, כך שמעשית עיקרי טענותיה של המדינה בערעור מטעמה כבר הוגשו, וממילא הפגיעה שנגרמה למשיב לטענתו נמנעה.

לבקשות ההדדיות לפטור חלקי מהגשת עיקרי טענות מצאתי להיעתר, במובן זה שנימוקי המדינה בערעורים שהגישה (ע"פ 8457/15 וע"פ 633/16) ייחשבו כעיקרי טענות מטעמה כמערערת, ונימוקי הערעור שהגיש המשיב-המערער בע"פ 592/16 ייחשבו כעיקרי טענות מטעמו בערעורו.

המשיב יגיש עיקרי טענות כמשיב בע"פ 8457/15 עד ליום 28.11.2016 בהיקף של עד שמונה עמודים; ועיקרי הטענות מטעם המדינה כמשיבה בע"פ 592/16 ובע"פ 8987/15 יוגשו עד ליום 7.12.2016 בהיקף של עד 16 עמודים.

ההחלטה תתויק בתיקי השופטים.

ניתנה היום, כ"ב בחשון התשע"ז (23.11.2016).

ליאת בנמלך
ר ש מ ת
